KOLOZSVÁRT. XXV. ÉVFOLYAM. 29. SZÁM. 1904. FEBRUÁRIUS 6. SZOMBAT.

Szerkesztői iroda
Kossuth Lajos-utcza (Máriatty-ház),
hová a lap szellemi részét megillető közlemények intézendők.

Az „Ellenzék“ előfizetési dija:
Egész évre . . . . . 32 korona.
Félévre . . . . . 16 korona.
Negyedévre . . . . . 8 korona.
Egy hóra . . . . . 3 korona.

Egyes szám ára 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Kiadóhivatal:
Kolozsvárt, Szentegyház-utcza 22.

Egy négyszögcentiméternyi — hirdetési árr 8 fillér. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek.

Reklam sora 2 korona.

Hivatalos közlemények sora 5 kor

Nyilttéri czikkek garmond sora után 40 fillér fizetendő.

Engedmények.

Az országház kapuit bezárták egy pár hétre, mert a delegácziók az idén Bécsben tartják tanácskozásaikat. A magyar politikai világ figyelme tehát Bécs felé fordul s onnan várja a legujabb politikai hireket.

Eddig még semmi nevezetes hir nem érkezett a delegáczió üléseiről, mert a ránk nézve legfontosabb bizottság: a hadügyi albizottság még nem tartott ülést.

Daczára ennek, ezzel foglalkozik nemcsak a sajtó, hanem a politikai világ is legtöbbet.

Még mielőtt a magyar delegáczió összeült volna Bécsben, már akkor erről az albizottságról esett a legtöbb szó, mert a magyar országgyülés nem bizik Tisza igéreteiben s a közöshadügyminisztertől kivánja hallani, hogy azok a katonai engedmények, melyeket Tisza István miniszterelnök oly fennen hirdetett, tulajdonképen miből is állanak.

Mert az történt, hogy midőn Tisza kérkedve jelentette ki a magyar országgyülésen a felségjogokra és katonai engedményekre vonatkozó vivmányait — oda át Ausztriában előállott Körber osztrák miniszterelnök és éppen az ellenkezőjét állitotta azoknak, a miket Tisza a magyar országgyülésen pártja zajos helyeslése között mondott.

Tisza erre megprobálta ugyan osztrák kollegájának állitásait visszaverni, de ez csak arra volt jó, hogy megszólaltassa Pietreich urat, ki sietett is az osztrák delegácziókban olyan kijelentéseket tenni, a melyek nem Tiszának, hanem Körber osztrák miniszterelnöknek adtak igazat.

Pietreich nyilatkozatai nagyon megnehezitették Tisza helyzetét s a küzdelem a magyar országgyülésen megerősödve indult meg ujra elannyira, hogy az ujonczjavaslatok még ma sincsenek letárgyalva, mert nemcsak az ellenzék, de a kormánypárton is sokan szeretnék tudni, hogy a katonai engedményekre vonatkozólag Tiszának, vagy a hadügyminiszternek van-e igaza? E kérdés tis tázását reméli a politikai világ a magyar hadügyi albizottság üléseitől s ezért van az a nagy érdeklődés, a melylyel most a delegácziónális ülések iránt a magyar politikusok viseltetnek.

Mint már tegnapi táviratunk jelentette, kevés reményünk lehet arra, hogy Pietreich hadügyminiszternek a magyar hadügyi albizottságban teendő nyilatkozatai kielégithessék azokat a nemzeti kivánalmakat, a melyekért több mint egy éve foly a nagy nemzeti küzdelem.

Bár csalódnánk. Azonban nem hiszszük, mert a Tisza által megigért engedmények közül, mint hirlik, csak a katonai oktatásra vonatkozólag hajlandó a hadügyminiszter bizonyos engedményeket tenni.

Ezért pedig kár lenne a küzdelmet feladni.

A helyzet.

A magyar delegácziókban a tegnapi napon semmi nevezetes nem történt. Mindösszse az történt, hogy a magyar delegátusok között hire futott annak, miszerint Pitreich közös hadügyminiszter a jövő hétfőn elmondandó expozéjában *ugyanazokat a nyilatkozatokat fogja megtenni, melyeket az osztrák delegácziókban hangoztatott.* Ez természetesen nem elégiti ki még a magyar kormánypárti kedélyeket sem, hanem — ha igy lesz — az obstrukczió lángját fogja emelni. A magyar delegátus urak különben szörnyen kiváncsiak a jövő héten Bécs környékén tartandó lőpróbákra, melyeket Krobatin tábornok vezetése mellett az uj ágyukkal fognak véghez vinni. Ebből az esetből eszünkbe jut egy igen előkelő magyar delegátus megjegyzése, aki az örkényi próbalövéseket végigszenvedte. Az illető delegátus ugyanis a próbalövések után igy nyilatkozott:

— A lövések pompásak voltak. Csak azt nem tudom, hogy a régi, vagy az uj ágyukból lőttek-e nekünk.

Azt hisszük, hogy ez a nyilatkozat eléggé jellemzi a mi delegátusaink ágyupróbálási müérzékét.

A hétről.

Kolozsvár, febr. 6.

(*A kard.*)

Ausztriában, de különösen Bécsben hemzseg a főherczeg. Annyi van, hogy se szere, se száma. Arról nevezetesek, hogy a czivilistából fizetést huznak, néha szinésznőt, néha polgárleányt szeretnek és némelyik, ha már előhaladottabb koru, akkor politizál is.

Legujabban Liechtenstein antiszemita főherczeg ur volt szives igen megnyugtató kijelentéseket koczkáztatni meg egy antiszemita gyülekezet előtt. Tiszáról azt mondotta, hogy nem menti meg semmi, mivel teljesen népszerütlen és mivel az obstrukcziót nem tudta megfojtani. A mi a magyar alkotmányt illeti, arról kijelentette, hogy sajnálja, hogy nincs meg a magyaroknál is az a 14-ik paragrafus, a mely Ausztriában fölöslegessé teszi az alkotmányt és biztositja az abszolutizmust, mivel ezen paragrafus erejénél fogva a császár akarata parancs és törvény.

Hát a mi Tiszát illeti, arra nézve mondott a főherczeg ur valami igazat, — ámbár osztrák főherczegeknek a magyar ügyekbe való avatkozását, még az igazság miatt sem tartjuk kivánatosnak. A 14-dik paragrafusért nincs miért fájjon a főherczeg ur feje, mivel ha nincs is meg papiroson, meg van a gyakorlatban. Különben hogyan érvényesülne Magyarország érdekei ellen, minden fontosabb kérdésben Ausztria, illetőleg az osztrák császár akarata? Erre nézve is nyugodt lehet a főherczeg ur. Nincs meg és mégis alkalmazzák.

Különben Lichtenstein főherczeg ur mondott egyebet is. A *kardról* beszélt olyan értelemben, hogy Magyarországon minden olyan kérdést, a mely a rebellis magyarok ellenállása miatt késedelmet szenved és bonyolulttá válik, mint a gordiusi csomó, karddal kell ketté vágni. Igy történt 1848-ban is és lám a vitéz Ausztria milyen fényes győzelmet aratott a lázzadó Magyarország felett.

Mindjárt meglátszik, hogy a főherczeg urnak milyen szamár historiai professzora volt. Fenséges ur tessék visszakérni a honorárium ot, a mit a történelem mesterének fizetett, mivel az 1848-ki győzelem egészen másként történt, mint a hogy fenségednek tanitották és a hogyan azt rosz hiszemü osztrák történészek hazudják a világnak. Ausztria soha sem győzte meg és soha sem hóditotta meg Magyarországot, a mit bizonyit az is, hogy Magyarország ime még létezik. Legkevésbbé győzte meg 1848-ban. Pedig ekkor Ausztria mellett Magyarország minden nemzetisége fegyvert fogott. A magyarok pedig a legdicsőbb Ausztria seregét, minden nemzetiségekkel együtt olyan alaposan elverték, hogy egyenesen Európa nagy zsarnokához, a fehér czárhoz kellett fenséged vitéz hadseregének folyamodnia segitségért. A kicsiny magyar hadseregre aztán egy óriási orosz tábor feküdt rá akkor, a mikor az már a dicsőséges Ausztria elpáholásába belefáradt. Igy ölte meg a nagy zsarnok akkor a születendő szabadságot. Ne tessék hát dicsekedni 1848-al. Abból az osztrák fegyvereknek csak vereség jutott. Kegyeskedjék vissza dugni a kardot az ő hüvelyébe. A győzelmes csaták dicsősége soha sem ragyogott osztrák kardokon és nem ragyogott legfőképen 1848-ban.

(*Igéret.*)

Tehát Bécsben összeültek megint a delegátusok, hogy a közös ügyeket külön is, együtt is elintézzék. A magyar közvéleményt most különösen az érdekli, hogy a hadügyi bizottságban a katonai reformokra vonatkozólag mit fog mondani Pitreich közös hadügyminiszter ur. Megerősiti-e mindazt, a mit Tisza igért, vagy kilátásba helyez még annál is kevesebb igéretet. Mert hogy ha igérne is valamit Pitreich, abban senki sem kételkedhetnék, hogy az csak igéret marad.

Jól tudjuk, hogy az osztrák még azt se engedi életbeléptetni, a mi élő törvényeinkben van a katonaságra vonatkozólag. Hogyan hihetnők el tehát, hogy olyan *igéretet* vált be az osztrák, a melyik Magyarország állami önállóságát hirdetné a hadseregben?

És mégis Pitreich nyilatkozatához kötik a magyar politikusok a maguktartását. Ha Pitreich kedvező igéretet tesz, akkor megszüntetik a harczot Tisza gróf kormánya ellen, amely nem annyira a magyar nemzeti, mint a katonai körök és osztrák császári kormány. Ennélfogva nem lehetetlen, hogy Tisza gróf ráveszi a hadügyminiszter urat, hogy *igérjen*, mivel ezáltal meggyérül az ellene küzdők csapatja, a kiket aztán könnyü lesz eltiporni. Pitreich pedig miért ne igérne, ha azt amugy sem muszáj *megtartani.*

(*A háboru.*)

A diplomaták addig kötötték a békét, a mig a háboru kitörése szerencsésen előtérbe lépett. Az orosz-japán konfliktus immár maholnap orosz-japán háboruvá növi ki magát. Szent-Pétervárt, Párisban, Londonban egyaránt riasztó hirek kelnek szárnyra. A nagy keleti háboru küszöbön áll s talán követni fogja ezt lépten egy másik. A forrongó Balkán is tüzbe borul, mihelyt elolvad a hó az albán hegyeken. Mindkét háboru pedig közelről érdekli Európát. Az orosz-japán harcz pedig érdekli Amerikát is s igy szinte bizonyosnak tekinthető, hogy mire az ibolya kinyilik az egész világ lázas érdeklődése a háboru esélyeit kiséri.

Ausztriában azonban nem azon törik a fejüket, hogy a magyaroknak adandó jogos engedményekkel fokozzák a monarchia haderejét és a hadsereg harczi kedvét, hanem azt tüzték ki feladatul, hogy Magyarországot megalázzák és jogait konfiskálják. Ez a magos katonai körök törekvése. Pedig a háboruban nem politizáló generalisokra, hanem lelkes csapatokra van szükség. Erről azonban, Körber ur hazájában mit sem tudnak!

HARC TOVÁBB.

Kik helyeslik a nemzeti küzdelmet?

Fogadásunkra még mindig érkeznek a nyilatkozatok és üdvözletek. A ma érkezettek közül ide igtatjuk a következőket:

Tek. Szerkesztő Ur!

Ugron Gábor és társainak a magyar nyelvért folytatott küzdelmét helyeseljük. A küzdőknek erőt és kitartást a küzdelemhez s a küzdelemnek fényes diadalát óhajtjuk! „Lesz még egyszer ünnep a világon . . .“ És mi hisszük, hogy e nagy, e szent ünnepe a magyar nemzetnek akkor lesz, mikor a Kárpátok határain belül mindenekben, minden téren a magyar nyelv fog uralkodni. Midőn a magyar fiukat nem a gyülölt sárga-fekete, osztrák himnusz és német szóval, — hanem a piros-fehér-zöld lobogó, a magyar Hymnusz lelkesitő dallama és magyar szóval fogják vezényelni.

Ezért küzd e kicsiny, de bátor csapat s ezért mi őket szivüük egész mélyéből üdvözöljük!!!

Vizakna, febr. 1-én.

Hazafias tisztelettel

Vizakna városának
független polgárai.

*

A magyar nyelv jogát követelőkhöz kérem az én nevemet is beirni. Magyarország szülötte vagyok s 1848—49-ben véremet áldoztam, életemet koczkáztattam hazánk függetlenségéért és nemzeti jogainkért.

Kolozsvár, 1904. febr. 6.

Böckel Károly,
1848—49-beli honvéd-altiszt.

*

„Nyelvében él a nemzet.“

Isten segélje a tovább küzdő bátor kis csapatot.

Csik-Várdotfalva, febr. 3.

Balogh Ferencz.

*

Nyilatkozat.

Melynélfogva alattirtak tisztelettel kinyilatkoztatjuk azt, hogy Méltóságos Ugron Gábor országgyülési képviselő Urnak és tiszteletre méltó társainak a szönyegen lévő, magyarnyelv órdekében folyó obstrukczióját helyén valónak látjuk, s egyszersmind hazafias tisztelettel felkérjük, hogy ezen nehéz küzdelemben legyenek kitartók, a melyhez Isten segitségét őszinte áhitattal kérjük

Gyergyó-Szt.-Miklós, jan. 25.

Hazafiui tisztelettel

Hozó Pál, Rajna András, Sáska Gergely, Bodó Antal, Szőcs Aron, Asztalos Sándor, Bléncsi Albert, Kölönte József, Mosulin Jakab, Péter Miklós, Mánya János, Csergő Venczel, Dobubán Vertán, Angi Mihály, Sebestyén János, Buzlig Péter, Kolozsi Antal, Kubejkó András, Sáska Tódor, Tözsér Bálint, Csergő Vincze Kimenes Antal, Radó Simon. Sántha György, Lukács József, Varga János, Jánosi János, Bodó Kristóf, Burási István, Binder Elek, Köllő Ferencz, Barabás Antal, Bodó Incze, Kari Albert, Szlacskó Miklós, Gircsis János, Zorgel Mihály, Lengyel Cyörgy, Vizi János, Nicolai P. Tréfán, Biró Miklós, Csergő András, Csergő Ervin Bajna Ferencz, Lespak Ferencz, Kritsa Konrád, Ferencz Imre, ifj. Márton Ferencz, Madaras Béla, Benedek István, Kerczo Ferencz, Kerczo János, György Ferencz, Bécsi György, Balázs bécsi György, Ambrus Joákim, Klémesy István, Vizi Demjén, Kastal János, Biró Mihály, Biró Lajos, Biró Tamás, Miklós István, Csinádi János Jánosi Antal, Biró Albert, Lackó József, Angi Imre, Biró Károly, Biró Ferencz, Zöld Mihály, ifj. Miklós István, András Jováki Kémenes János, Kémenes János. Illyés József, György János, Dániel Pál, Bálint Ilyés, Mukintz Antal, ifj. Mánya János, Várteréz Márton, Rizoli János, Dobszbán István, Benedek János, Lengyel Venczel, Ilyés Ferencz, Lengyel István, Szabó János, Petracseics Emil, Burján Károly, Baricz János, ifj. Boris Miklós keresk., Lukáts István, Csiby János, Páll Sándor, Stroszer Imre, Basbár Gergely, Stratter József, Biró János, Szász Ferencz, Csergő Péter, Bencze János, Muszka Demeter, Silló Balázs, Végh István, Csata István, Rakaly Alajos, Csata Miklós, Csata József, Csata Ferencz, Barabás Sándor. Somfeld Jenő, Sikladi Sándor, Bajkó Ignácz, Bartalis Imre, Balázs Gergely, Koleszár József, Blénesi Imre, Protig Lajos, Dobribán János, Kemener István, Sajgó Imre, Rokaty Miklós.

Csak 127-en irtuk ide a nevünket, de ha szavazásra kerülne a sor, lennénk 20 ezeren is, mert magyarok vagyunk s tudjuk, hogy nyelvében él a nemzet.

Teljes tisztelettel a t. fennirtak.

*

TÁRCZA.

Epilog.

Irta: *Balogh Endre.*

Kereslek, kereslek, hivlak — hivogatlak: nem jösz. Elnézem arczképedet: idegen vagy előttem, előszedem apró emléktárgyaimat tőled, fakó kis virágok, elveszitet szalag csokor, tépett selyemkendő s nehány piros gyöngyszem, összefüzve kék selyemszállal. Valaki elvesztette régen, valaki megtalálta, összeszedte. . . Mintha lim-lomot látnék; csak a heliotrop illat a régi, mi felém áramlik még most is róluk. Hiába rakom körül asztalomat velük, hiába temetkezem el tűnedező emlékeik közé, nem jösz vissza a rózsaszinű álmok máguszkörébe többé, komoly szép arczod nem elevenedik meg a képen képzeletem előtt: kereslek, kereslek, hivlak, hivogatlak s nem talállak sehol, idegen vagy immár, én szép ábrádképem.

*

Mintha csodálkozó tekinteted felelne a bucsuzgatásra.

Hát persze. Ez is csak képzelődés. Az élet bizonyára még sokszor össze fog hozni minket, amikor mosolyogva szoritunk kezet egymással, elbeszélgetünk közömbös napi dolgokról és örvendünk a szerencsének. . . Nem. Nem ettől a képtől bucsuzom. Hanem azoktól a fakó kis virágoktól, értéktelen limlomtól, ami itt fekszik kiteritve asztalomra, szomoruan, a mulandóság hervatag köntösében, mintha tudnák, hogy nincs már egyébb rendeltetésük, mint befedni azt a kis sirt, melybe egypár boldog gyerekév öröme bánata van visszahivatlanul eltemetve.

Szegény kis emlékeim! Reátok hajtom le fejemet s ugy idézem vissza még egyszer sok-sok társaitoktól körülvett barna fürtös fejét ennek az előttem fekvő, roccoco-ruhás arczképnek.

Még egyszer megelevenülnek a komoly hideg vonások, még egyszer mosoly deriti át a fehér arczot, még egyszer, mintha látnám telbukkanni téveteg távolból azt a bolondos, ifju szép ábránd világot, a minek oltárképét ez a Louis XIV. korubeli jelmezes kép képezte valamikor. Látom, látom. Szólongatom, hivogatom. S a visszaemlékezés hallucinans miszteriumával zsongják be lelkemet ezek a dolgok.

Gondoktól terhelt ember érzi igy viszszalopozkodni rég tovatünt gyerekemlékeit, ha végig megy kopott kis faluján, melyben semmi sem tudott megváltozni az alatt a idő alatt, mig egy pufók kis fiu nagy nevezetes emberré nőtte ki magát. A torony mellet kupargó öreg fatemplomra elmosolyodik, hisz még az ajtó nyikorgása is olyan, mint husz év előtt! Az ilyen ember finomult idegeit is megsimogatják azok az időtől elmaradt, naiv dolgok, talán el is szomoritják, meg is hatják, csak visszahivni nem tudják többé, csak egyszerü kedélyét viszaadni nem tudják többé.

Száraz virágocskák közé hajtom le fejemet s ugy evocalom azt az élet-darabot, minek szakadozó emlékszálait alig tudják már ide kötözgetni a jelenhez ezek a tépett rongyos kis amulettek. Szólongatom, hivógatom. És látom és meg nem ismerem őket. Pedig Zsongó rajként körül repkedik lelkemet, keresik a régi, szivesen fogadó otthont épen olyan kedvesen, mint máskor régen . . . és nekem mégis ugy tetszik, csak egy nagy üresség az, mit itt bennem találnak, ami nem tud elsusogni velük többé, nem tudja féltékeny beszélgetéssel marasztgatni őket többé.

És amikor ilyen gondolatok közepette, régi beszédes egyszerüségében látom megelevenülni arczod mását itt a papiron, szép komoly Géniuszom, amikor ezer apró emléke ujul fel száz elröppent boldog évnek: nem az fáj, hogy utaink szétváltak mindörökre, hogy boldog, fényes sors a tied, az élet mindennapi gondjával terhelve az enyém, — nem az szomorit el, hogy csak emléked maradt meg nekem, meg ezek a szomoru virágok, hanem az, hogy ezek is, emléked is szétfosztó félben, egy kis sohajtásnál alig egyebek már. Por belepte, idő elmosta; féltve őrző gonddal nincs aki ápolja. Pedig a ház is elpusztul, lakói kihalván a lélek is árva, álmától megfosztva. A remények csődje ez. Hitnek, bizalomnak alaktalan összeomlása. A „miért?“ szkepticismusa. És ez szomoru csupán. Ez fáj csupán.

Mert amig te voltál ennek a kongó üres léleknek a lakója édes elfelejtett ideálom, addig még mindig volt egy szomoru utitárs az élet bolyongásában: az az érted való hobortos rajongás — s az a társ olyan jó erősség volt elbukás, elesés ellen, mint mohamedánnak az örökbe hagyott talizmán. Akkor még olyan jól el lehetett tervezgetni jövendő szép időkről, mikor vágyainknak egy titkos, rejtett hurja dörögve fog fölcsapni a szürke lateiner emberek fölé és megfürdik annak az érzetnek zsibbasztó boldogságában, hogy ezer és ezer ember, kik meg nem látták eddig, nyájas, vinyorgó, vagy bámuló arczczal kapja le kalapját és igyekszik minél kevésbbé alkalmatlanná törpülni ő előtte . . . lehetett, hisz erő, kitartás, férfiasság kell hozzá csupán és becsületes sziv. Mi is kellene egyébb a becsület utjára, mely mindig fel, soha lefelé nem vezethet! — Akkor még olyan jól el lehetett irogatni romantikus meséket (a miket gymnázistákon s bakfis leányokon kivül senki el nem olvas, de amikről mi azt tartjuk, hogy kész irodalmi remekek) két keskeny kézről s egy bugó gerle hangról, minek kaczagása: virágfakadás; komoly beszéde: imádság és hitet adó, jóslásos jövőben látás. Akkor még lehetett egy buzavirág csokorban kincset érő ereklyét látni s akácz illatos estéken órákig tervezgetni tizenöt erős forintok összszehozási módozatait, a mennyiért négy kis ablak előtt egy pár nótát elmuzsikál a czigány hajnal felé. Oh, de nagy nyomoruság volt az a tizenöt forintos boldogtalanság — akkor.

Akkor . . .

Hanem a mikor közömbösen, érdektelenül nézem el ismerős vonásaidat s még azt a fizikai jóleső érzetet se tudom lelkembe erőszakolni, a mit minden szépnek látása ébreszteni szokott; a mikor összetalálkozunk, mint két idegen s én hiába keresem hangodban, mosolyodban, szemed nézésében a régi álmok sokszor elsiratott tündérkéjét; a mikor egykedvüen rakosgatom vissza tárczám fenekére hervadt virágaidat édes, és nem tudok, se örömöt, se bánatot érezni felettük többé: oh, akkor tudom, hogy halott világ az már nekem, eldobott, elveszitett, miből a sivár jelen semmi egyebet nem tudott megőrizni egy fáradt, bus kérdőjelnél: miért? Miért visznek el a tünő napok mindent, itjuságot, szerelmet, reményt, hitet? Miért gyurt belénk az isteni kéz lüktető vágyat a szép, a magasztos, az elérhetetlen iránt és lelket, mely tele van bizalommal, szeretettel, ha életünk kezdetén elveszitjük azt és aztán nem teszünk egyebet, mint a visszaemlékezés borongós óráiban keserüen vádoljuk a sorsot igaztalanságáért, a világot, az embert, önmagunkat — magunk sem tudjuk, miért?

. . .

Ilyen gondolatok közt ugy-e elhiszed nekem édes, hogy bucsuzni jöttem el még egyszer tehozzád; ugy-e elhiszed, hogy régi virágaid, miket valamikor mosolyogva tüztél kabátomra, ma már nem egyebek széthulló szemétnél; hogy a lélek is olyan, mint a letépett virág: ha egyszer fonnyadni kezd, régi üdeségét vissza nem kapja soha többé.

Ugy-e, elhiszed, ugy-e elfeleded, ugy-e megbocsátod?...

*

Tünődve merengek el felettetek, kis emlékeim. Nem is nagyon régen még olyan jó volt közöttetek elbusongani, a mint jól esik örömtelen embernek a csendes őszi hervadás. Mutamur! Közönyösen szivom fel ma már a heliotrop finom illatát rólatok s nem okoz semmi fájdalmat az a gondolat, hogy van egy „aeternum misterium“ minden ember életében, a mit csak egyszer lehet megtalálni s csak egyszer elveszíteni . . . hogy nem az utszéli koldus a legszegényebb ember ezen a világon!

Olyan igénytelenek vagytok, olyan hiábavaló kis semmiségek! Én hagytalak el titeket vagy ti engem? Nem tudom. De hiába rakom körül veletek asztalomat immár, hiába temetkezem el tünedező emlékeitek közé: nem vagytok a régiek. Hiába nézem el szép arczodat, édes, nem elevenedik meg képzeletem előtt: eltünődöm sokáig s egy keserü sóhajnál nem tudok egyébbel bucsut mondani neked.

— — — — — — — — — — — — — — —

Nagy komédiák után lehul a függöny, összeomlanak az aranyos szintalak, lemosul a festék, mi marad meg? — szürke lom, gyarló valóság.

Nagy komédia után lehull a függöny, bezárul a lélek. A mi letakarja, az is rongy. A mi benne marad, az is rongy. Mi veszett el? — A fény, az álom. Mi maradt meg? — Az élet, valóság, józanság, rongy . . . Komédia az is, komédia ez is. Csakhogy azok az emberek komédiásai, az emberek pedig — „az élet komédiásai.“

A legjobb barátja.

Angolból forditotta: **Amica.**

(3.) (Folytatás.)

— Ejnye apa, milyen buta maga, s Boriska az atyja karjára téve kezét, csintalanul megveregette azt. Hát elfelejtette, hogy ma este a szinházba megyünk? Én megmutattam magának azokat a jegyeket, melyeket attól az urtól kaptam, a kivel a studióban találkoztam — hogy is hivták csak — Hamlyn örnagynak? — Papa nem akart velem jönni, tehát Gerő lesz oly szives, hogy elkisérjen!

— Feltéve, hogy ön nem változtatta meg szándékát, de ha Lisle urnak kedve van menni, visszalépek — mondá Gerő.

Lisle ur nevetett s a fejét rázta.

— Én? — Nem fiam, nem megyek — unom a szinházat. Menj fiam és mulass, mu-

Tekintetes Szerkesztő Ur!

A nemzeti harczot helyeslem, üdvösnek tartom s egyetlen őszinte kivánatom az, hogy a magyarok istene vezérelje diadalra a harczolókat. Ez az obstrukczió az osztrák befolyás és osztrák ármány ellen háromszáz esztendő óta tart és fog tartani még kétszer háromszáz esztendeig, ha igaz kurucz magyarok nem születnek. Nekem, mint olyan embernek, ki életemet az egyetemi ifjuság között töltöttem, van egy tapasztalatom. Az t. i., hogy az ifjuság amig ifju, mindig kurucz, csak az élet, a megélhetés teszi labbanczczá. Oh igazi magyarság, jöjjön el a te országod!

Kolozsvár, februárius 5.

F. Sándor József.

*

A harczolókhoz!

Harczoljatok hazám derék vitézi,
A régi zászló fenn lobog,
Öröm könnyüje omol aki nézi,
A szive melegen dobog.
Jön az idő, a márcziusi szellő
Fakaszt uj vágyat, uj reményt
Árnyazza bus, nagy, ólomsulyu felhő
Magyar hazánkat, a szegényt
Ti küzdjetek, ne álljon be a szünet
A magyar ne piruljon már tovább
Vivja ki hát a magyar becsület
A magyar nyelv törvényes, szent jogát.

Markon Sándor.

Kovács Albert halála.

Budapest, febr. 6.

Hosszas kinos szenvedés után hunyta le tegnap éjjel örökre szemeit, a magyar közélet egyik kiváló disze dr. Kovács Albert. A nemzeti eszmék egyik lelkes bajnoka szállt vele sirba, aki ugy a politikai, mint publicisztikai téren is mindenkor ezen eszmék megvalósitásáért küzdött és ezen nagy harcz megvivására indttott küzdelemben gr. Apponyi Albertet ismerte el vezérének, a kinek politikai irányzatát hüen, kitartással támogatta, nemcsak mint képviselő, de akkor is, mikor már nem volt tagja a magyar törvényhozás képviselőházának.

A képviselőházban, ahová 1881-ben került, nagy tekintélyű képviselők sorába tartozott, a volt nemzeti pártban pedig jelentékeny sulylyal birt. A pártnak egyik alelnöke is volt mindaddig, mig a hirhedtté vált 1896. évi Bánffy-féle választások alkalmával a Házból ki nem maradt, ami nemcsak pártjára, de az egész politikai közéletnek fájdalmas veszteséget okozott.

A protestáns egyházra is mély gyász borul az ő halálával, mert egyik hű fiát vesztette el Kovács Albertben. Egyházának függetlenségéből engedni nem volt hajlandó, hanem makacsul ragaszkodott szóval és tollal felfogásához és tiltakozott az ellen, hogy a protestantizmust a politika és hatalmi érdekek szolgálatába állitsák. Különösen ez a körülmény okozta ezután az összeütközést közte és egyházának többsége között, mikor Tisza Kálmán lépett a kormányra és ez korlátlanul uralta a protestáns egyházat, ugy, hogy Kovács Albertet, ki egykor egyházának legnépszerübb embere volt, valósággal üldözték és gyülölték. Ő azonban nem változott, mindhalálig hive maradt felfogásának s ellensége Tisza Kálmán rendszerének politikai és egyházi téren egyaránt.

Mióta a Házból kimaradt, a politikával csak csekély mértékben foglalkozott, hanem mint a budapesti református theologia tanára, annál nagyobb igyekezettel fáradozott egyházi téren. Később betegeskedni kezdett és az azelőtt oly tevékeny ember kénytelen volt csöndes visszavonultságban tölteni el hátralevő napjait. Tavaly nagyobb mütétnek vetette magát alá, a mely rövid időre visszaadta ugyan egészségét, de csakhamar ismét ujult erővel tört ki rajta a pusztitó kór, a melynek szenvedéseitől, hüséges hitvese és öccse, dr. Kovács János karjai között váltotta meg reggelre virradóra a halál, Csepreghy-utczai lakásán.

Háboru előtt.

Az orosz-japán konfliktus.

Legujabb hirek szerint a kontliktus békés megoldása kivan zárva.

A bécsi japán követségen is válságosnak jelzik a helyzetet, a londoni japán követ, Hayashi vicomte pedig, aki eddig megmosolyogta a háborus hireket, tegnap már kijelentette, hogy a kilátások nagyon aggasztók és hogy Oroszország Japánra akarja háritani az első lépéssel járó felelősséget. Mandzsuriában 500,000 orosz katona áll fegyverben és egy dandár már el is indult Koreába, ahová hir szerint Japán is egyre szállitja katonáit. Ezek után itélve, nem mint eleinte gondolták, a tengeren, hanem valószinüleg szárazföldön, még pedig Koreában fog lefolyni az első mérkőzés az orosz és japáni fegyverek közt. Annyit tudunk, hogy Japán saját ipara érdekében föltétlenül követeli Mandzsuriára vonatkozólag Kina integritásának elismerését. Ha ezt Oroszország megtagadja, akkor semmiféle hatalom sem tarthatja vissza Japánt a háboru meginditásától.

IRODALOM.

Előfizetési felhivás. Az Egyetemi Kör megbizásából egy *Évkönyvet* bocsátunk ki. Ez az *Évkönyv* hivatva lesz pótolni az Egyetemi Lapokat, melyek az idén a Körre nehezedett anyagi viszonyok miatt nem láthattak napvilágot. Ez a kibocsátandó *Évkönyv* felöli és tartalmazni fogja azt a szellemi produktumot, amit ez az évről-évre szaporodó egyetemi ifjusága kifejt. Kimaradása ez *Évkönyvnek* az ifjuság életrevalóságának, irodalmi megnyilatkozásának szomoru csődje lett volna. Meg kellett születnie, világra jöttét hatalmasan elősegitette az Egyetemi Kör, azonban a nagy nyilvánosság porondjára való kilépése a közönség jóindulatától, kulturális czélok előtt mindig készségesen meghajló áldozatkészségétől is függ. Ezért bocsátjuk ki e gyüjtő-iveket. Azok, kik az egyetemi ifjuság tudományos és irodalmi törekvései iránt érdeklődnek, megvásárolhatják e könyvet. Leszek hibái, szinfoltjai, tévedései: de ezek a bünök is az *ifjuság* kiváltságai kiváltságai. Tévedései az ifjuság könnyelmüségéből, szinfoltjai az ifjuság tarka kedély hangulatából származnak. Lesz-e valaki, aki ezt meg ne bocsátaná? Aki az ifjuságnak meg ne bocsátaná az ifjuságát?

Kifejezésre jut ez *Évkönyvben* az egyetemi ifjuság egyetemessége. Komoly értekezések szépirodalmi müvekkel váltakoznak, mind egyetemi ifjak kezéből valók. Kollegiálitásból egy pár ismeretes pesti diákiró-nak is engedünk teret: nem zárkózván el a versenytől, az összehasonlitástól, a magyar diákság egységének gondolatától. Az *Évkönyv* értékének emeléséhez hozzájárulnak azok is, kik nemrégen hagyták el a kolozsvári egyetemet és vele még összeköttetésben vannak. Valamint fölszólitjuk az ifjuságot, hogy mindazok, kik bármily irányu czikkel az *Évkönyvben* szerepelni óhajtanak, azt a bizottságnak bizalommal rendelkezésére bocsáthatják.

Az *Évkönyv* kétszáz oldalt meghaladó mü lesz. Ára csinos kiállitásban, 1 forint. Meg fog jelenni május végén.

A rendező-bizottság:

Makoldy Győző, Kiss Menyhért, Balog Endre.

A pénzes levélhordó merénylője.

A vizsgálat.

Budapest, febr. 5.

A vizsgálat kétségtelenül bebizonyitotta, hogy Csontos Mihály követte el Boda István pénzeslevélhordó ellen a rablógyilkossági merényletet. Nyolcz szemtanu ismerte fel Csontosban a merénylőt a mit készek esküvel is tanusitani. Megállapitották, hogy a merénylet napján havelokban távozott Országház-utcza 13. számu lakásáról, a merénylet után több napig a lakásán rejtözött, azután eladta a havelokot. A merénylő személyleirása teljesen ráillett. Abban az időben olyan ruhában járt, a milyenben a merénylőt látták. Csontos kedvese azt a vallomást tette, hogy október hónap egyik napján a czombján szurástól eredő vérző sebbel ment haza, és attól lett véres a havelok. — A rendőrség ebben az irányban még folytatja a nyomozást. Az utóbb időkben azonban sok gyanus körülmény merült fel, a melyekből a rendőrség azt következteti, hogy Csontosnak része volt a rétsági postarablógyilkosságban. Megállapitották ugyanis, hogy Csontosnak testi-lelki jó barátja volt Schubert János, a kit a rétsági rablógyilkosság gyanuja miatt Esztergomban letartoztattak. Azonkivül egy csort is találtak Csontos lakásán, a mely gyanus módon került a merénylőhöz és nem is tud számot adni arról, hogy hol szerezte. Fogva van még egy barátja a merénylőnek Pozsonyban és ez Szárazgáti Béla, a kit az aszódi rablás ügyében tartóztattak le. A rendőrség most abban az irányban folytat széleskörü vizsgálatot, hogy mi része volt Csontosnak a rétsági postarablógyilkosságban.

Csontos Mihályt a pestvidéki törvényszéken megérkezése után azonnal felvitték Aczél Károly dr. vizsgálóbiró elé, a ki nyomban hozzálogott kihallgatásához. Mivel a pestvidéki törvényszék hatáskörébe csak az isaszeghi és és aszódi és a szentlőrinczi rablások ügye tartozik, itt csak erre vonatkozólag hallgatják ki. Az első két ügy nyomozása befejezést nyert Csontos beismerő vallomásával, a szentlőrinczi azonban még nem, mert azt a rabló még mindig konokul tagadja, ámbár már erre is vannak bizonyitékok.

A Boda pénzeslevélhordó ellen elkövetett merénylet ügyében a főkapitányság még délután is lázas gyorsasággal folytatja a vizsgálatot. Miután most már minden kétséget kizárólag be van bizonyitva, hogy Csontos a merénylő, csak beismerésére volna szükség még. A ravasz ember azonban jól tudja, hogy miféle óriási büntetés vár reá., hogy ha ezt bevallja és ezért konokul tagad.

A rendőrség részéről Bónis rendőrfogalmazó ma délután a pestvidéki törvényszéken hallgatja ki a Boda-ügyre vonatkozólag folytatólagosan Csontost. Csontos átkisérésekor egészen oda volt.

— Szeretnék sirni, hogy olyan ostoba voltam és el hagytam magamat fogatni. Most vagy egyenesen a siralomházba jutok, vagy a börtönben pusztulhatok el!

Szólt a mellette ülő rendőrnek, a ki átkisérte az ügyészséghez.

SZINHÁZ.

A mama. Szigligeti darabjának felujitása helyén való volt. Magyar ember munkája, magyar levegő, magyar lélek él benne. Minden czélzatát megértjük, hiszen nem mosszió Ancelin, Raul, Boulot, Etienne és a többi beszélnek a Napoleonboulevard ötöd emeleti szobájának hunczfutságairól, az egy és két emeletes kolozsvári lakóknak, hanem Mogoriné özvegy, Cili, meg a liliomhajlásu Esztike, Szegfü Tivadar, meg Ugri Miska, kik bizony éppen annyival állnak közelebb hozzánk, mint a mennyivel közelebb fekszik Budapest, a cselekvés szinhelye, mint a Szajnaparti Babilon. A publikum is méltányolta Szigligetit. Nagyon szépen megtöltötte a szinházat s jól mulatott Szigligeti zamatos humorán, életből ellesett, komikus figuráin. Az előadás sem hagyott volna kivánni valót hátra, ha a szerepek kiosztásának helytelen és gyakran érthetetlen csereberéje nem boszantana. A vigjátéki szende egyszer drámai hősnő, máskor társalgási szubrette. A drámai hősnő lett társalgási szinésznő, a komikus hősszerelmes, a hősszerelmes komikus stb. Tóvölgyi Margit olyan zsánerbe mutatkozott tegnap, mely nem hozzá való. Szerepét minden gondolkozás nélkül Étsy kaphatta volna. Csige Böske elevenségétől, szindus, sugaras fiatalságától kivirágzott a kopott, szuette szinpad, mégis ebben a kis szerepben nem mutatkozhatik az az elegáns hóditó nagyvilági Flirt nagysám, id. Frommontné, az ábrándos lelkü Annuska, vagy éppen Bánk elbukott Melindája. Somlainak sikerült estélye volt, mindazonáltal több kaczagás harsogott volna e szerepben a Mátrai szavai után. Laczkó Aranka, Mészáros, Dezséri, kaptak tehetségük arányaival harmonizáló szerepet. Különösen Laczkó emelkedett ki, igazi magyar asszony veszekedő, leányaféltő, sarkáraálló és mégis olyan igen szeretetre méltó annyós szerepében. Bármennyire szikrázik a féltés elkeseredés dühe, hangja természetes forrósága elárulja lelke nemességét. Tudjuk, hogy itt minden jóra fordul, Szakács feltünő gyöngeségét mentette a kitett fekete tábla, mely gyöngélkedése miatt elnézést kért. Természetes Tóvölgyi is az ő gondosságával dolgozta ki a rája osztott szerepet és Somlai jó igyekezetét sem hagyta most cserbe a siker. Csige Böskének az első felvonás végén gyönyörü bokrétát nyujtottak fel.

*

Gróf Vasquezné vendégszereplése. Nagy müvészi esemény lesz a jövő szinházi hétnek. Megyeri igazgató meghivására a m. kir. Opera nagy müvésznője: gróf Vasquezné Molina Italia asszony fog 2 estén vendégszerepelni. Vasquez grófné müvészete nem szorult semmiféle reklamra, nemcsak a fővárosi közönség kedvelt müvésznője, s a m. kir. Opera legnagyobb müvészi erőssége, hanem a külföldön is jól ismert elsőrendü, nagy énekesnő. Vasquez grófné ez alkalommal vendégszerepel először vidéki szinpadon és rövid vidéki körutja után a müncheni udvari Operában fog vendégszerepelni 5 netes szabadság ideje alatt. Nálunk két legkiválóbb szerepében mutatkozik be a müvésznő. Kedden a „Troubadur" Eleonorájában és csütörtökön Gounod „Faust"-jának Margitjában. A müvésznő vasárnap este érkezik Kolozsvárra. A bérletszünetben fölemelt helyárakkal tartandó mindkét előadásra jegyeket már ma délutántól kezdve lehet előre váltani. A bérlők jegyeit a keddi „Troubadur" (b. szünet VII. sz.) előadásra hétfőn d. e. 11 óráig, a csütörtöki „Faust" (b. szünet VIII. sz.) előadásra szerdán d. e. 11 óráig tartja fenn a jegypénztár.

*

Közönyt közönnyel. Moreto klaszszikus vigjátéka, melynek mult heti fölelevenitésén olyan szép sikere volt, hétfőn páros bérletben kerül szinre Tóvölgyi Margittal a fő szerepben.

*

Annuska. Gárdonyi bájos falusi történetét pénteken adják ismét a czimszerepben ezuttal is Th. Csige Böskével.

*

Felhő Klári. Rátkaynak rég nem adott kitünő népszinmüve vasárnap este kerül szinre részben uj szereposztással. A czimszerepet Károlyi Leona, Viola Ilvát Tóvölgyi Margit, Fátyol Ferkót, Kassai játszák.

*

Heti müsor:

Hétfő: Közönyt közönnyel.
Kedd: Troubadur.
Szerda: A bajusz.
Csütörtök: Faust.
Péntek: Annuska.
Szombat: Drótos tót.
Vasárnap d. u.: A vándorlegény.
Vasárnap este: Felhő Klári.

MINDENFÉLE.

— februárius, 6.

— **A kolozsvári Nemzeti Szinház uj épülete.** Magyar épitész-mérnökök teljes mellőzésével Fellner és Helmer osztrák szinházi épületterv-gyárosok terve után akarja Tisza István erőszakos módon a kolozsvári nemzeti szinház uj épületét épittetni. Tisza erőszakoskodását példátlannak tartják Kolozsvárt. Egyuttal indokolatlannak is, mert Tiszát semmi sem köti az osztrákok iránt táplált szimpatián kivül Fellner és Helmer szinházi tervgyárosokhoz. Mint jó hazafi, egyszerüen ki kellene fizesse e két urnak az előde által megrendelt tervet s a magyar épitészek által csináltasson ennél egy jobbat. Ezt azonban azért nem teszi, mert nem akarja az osztrákok neheztelését magára vonni. Kolozsvár város közmunka-bizottságának és törvényhatóságának férfiai most segitenek a magyar mérnökök reputácziján ejtett csorba kiküszöbölésén. Megtagadják a Fellner-Helmer terve szerint való épitési engedély megadását.

— **Tisza István Kolozsvárt.** Tisza István miniszterelnök a reggeli gyorsvonattal Kolozsvárra érkezett. Innen a szamosvölgyi vonattal azonnal tovább utazott Besztercére, anyósa látogatására. A miniszterelnök ma este tér vissza Kolozsvárra külön vonattal s a 11 óra 10 perczkor induló gyorsvonathoz fogják csatolni szalonkocsiját.

— **A kolozsvári szőlőmüvelés fénykora és hanyatlása.** A kolozsvári szőlőmüvelés hajdan virágkorát érte. Már Mátyás király idejéből a kömáli és bornyumáli borok hirességéről beszélnek a régi latin irások. A szőlőtőkék és a talaj a mai korig kimerült. A legtöbb szőlőtőkéi pár év óta nem voltak kicserélve, a talaj nem volt rigolirozva. Pedig a tegnap Kolozsvárt előadást tartott szőlőszeti felügyelő szerint a talajt minden 30 évben meg kell forgatni, a szőlőtőkét pedig ujakkal kell kicserélni. Szerinte a szőlő karikás kezelése rablógazdálkodási rendszer, a talajt gazdagon kell trágyázni. Szőlősgazdáink azonban ezt nem tartják be s ez az oka, hogy évről-évre ráfizetnek a szőlőmüvelésre. A rigolirozás, kicserélés holdankint mintegy 800 forintba kerül. E nagy kiadástól félnek a gazdák, pedig ez a kamatot dusan behozná. Erdekes fölemliteni, hogy hajdan a szőlőmüveléssel Kolozsvárt tüzetesebben foglalkoztak. 1834-ben szakkönyvet irt „Ugaros szőlőmüvelés" czimen Hilibi Haller Ferencz, dr. Haller Károly miniszteri tanácsos és Haller Rezső kir. tanácsos nagyatyja. E könyvben olyan elvek vannak leirva, olyan adatok vannak összefoglalva, a melyek a szőlőszeti és borászati felügyelő nyilatkozata szerint ma is értékesek. E könyv ezelőtt 70 évvel Kolozsvárt jelent meg s az I. kiadásból alig 2—3 példány van a könyvtárakban Kolozsvárt. Most a földmiv. miniszterium illetékes osztályának figyelmébe ajánlják a gazdák, hogy e könyvet Haller egy másik szőlészeti szakmunkájával együtt, tegye közkincscsé.

— **Kerékpáradó Kolozsvárt.** Hosszas vitára adott alkalmat tegnap a szakosztályok gyülésén a kerékpáradó. Ezt az adót 1899-ben hozták be. Az első évben 3700 koronát hajtott. A másodikban 3500-at. A harmadikban hirtelen leszállt 1584-re. Tavaly 2672 korona jött be. A kerékpáradó boszantotta a sportüzőket s kerékpárjaikon tuladtak. Most egy vállalkozó, Bernáth Ede Sándor több aláirással ellátott beadványban törülni kéri a kerékpáradót. Köntzey azt javasolja a gyülésen, hogy vagy a hivatalos használatra szánt párokat is adóztassák meg, vagy ezt is törüljék. Böhm Mihály a törlés mellett szól s helyébe egyéb megadóztatást, a pezsgőt ajánlja. Szádeczky a testi nevelés és turisztika szempontjából szép beszédben elitéli az adót. Kanitz Jenő szintén ellene szól. Fekete Nagy Béla azt óhajtja, hogy vétessék le most a napirendről s uj adónemet kell tervezni például a javaslat szerint a pezsgőre és a kerékpáradót törülni. A szakosztályok ezt elfogadják.

— **Az Erd. Kertészeti egylet meddő kisérletei.** A Kolozsvárt teleppel biró E. K. E. ellen panasz hangzott fel tegnap a szőlészeti előadáson. Az egylet u. is olyan dolgokkal folytat meddő kisérleteket, a miket az állam a maga telepein sokkal nagyobb erővel és teljes sikerrel folytat Amerikai alanyokat nevel, holott az állami telepek ezt nagyobb erővel és sikerrel teljesitik s olcsón bocsátják a gazdák rendelkezésére. Felemlitjük e panaszt s ohajtjuk, hogy foglalkozzék az egylet a kolozsvári gazdákat gyakorlati irányba vezető közelebb fekvő s államilag fel nem karolt dolgokkal.

— **Csatornázás az Eszterházy-utczában.** Az Eszterházy-utczn lakói kéréssel fordultak a városhoz, hogy utczájukat csatornázzák. A közmunka-bizottság javasolja az engedély megadását, mert a lakók által fizetendő csatorna-dijak fedezik a bevezetés költségeit.

— **Bor ellenőrzés Kolozsvárt.** A bor fogyasztó közönség csak issza a pancsolt bort, tünődik, de nem tudja a módját annak, hogy miképen lehet elérni azt, hogy a korcsmáros, pancsolt bor, helyett venyigén termett, tisztán kezelt bort áruljon. Pedig ezt könnyen el lehet érni. Magyarországon annyi a szőlő, oly olcsó a természetes bor, hogy mindenki valódi tiszta és jó bort mérhet. Még olaszszal sem kell vegyiteni. Ha akad lelkiismeretlen korcsmáros, a ki ennek daczára is a szervezetet rontó mü bort árul, az megérdemli, hogy leálczázzák. Hogy kell ezt cselekedni? Ezt kérdezi minden jámbor borivó. Ennek az eljárása nagyon egyszerü. Minden városban vagy minden szolgabirói járásban van borellenőrző bizottság. Annak van elnöke. Ha tehát valaki arra a határozott tapasztalatra jött, hogy a korcsmáros vagy borárus mü vagy pancsolt bort mér, ez iránti tapasztalatait bizalmas levélben közölheti a bor ellenőrző bizottság elnökével. A borellenőrző bizottság a tapasztalata szerint saját felelősségére megindittatja az eljárást.

A bizalmas bejelentő nevét semmi körülmények között senkinek el nem árulja. A bejelentőt tehát felelősség még az esetben sem terheli, ha a tervezett eljárás eredményre nem vezetne.

Kolozsvárt a bor ellenőrző bizottság elnöke, kinek czimére a bizalmas jelentések intézhetők: *Merza Lajos* kir. tanácsos, városi tvh. b. tag és Emke főpénztáros.

— **Beiktató ünnepély.** Ma délelőtt 11 órakor volt az unitárius kollegium disztermében Gál Jenő táblai tanácselnök, iskolai felügyelő gondnokká történt beiktatása. Az ünnepség az unitárius főiskola tágas, nagy termében folyt le, hol szép számu érdeklődő közönség jelent meg. Ott volt az unitárius egyház és kollegium vezetősége teljes számban. Azonkivül följegyeztük a következők nevét.

Apáthy István dr., Szabó Dénes dr., egyet. tanárok, Pap Farkas, br. Rudnyánszky Béla, Sámi László, Pap István Pozsonyi Gábor, Mikó Imre, Udránszky László, Hosszu Pompeus tábla birák, Fekete Gábor tábla elnök, Heppes Miklós táblai tanácselnök.

A beiktató ünnepélyt az ifjusági daloskör szép éneke vezette be. Megnyitó beszédet tartott Ferencz József unitárius püspök. Melegen üdvözölte Gál Jenőt, kinek hervadhatlan érdemei méltán szerezték meg számára e kitüntetést, mely tulajdonkép nagy erkölcsi kötelezettséggel jár. Vázolta a kollegium történetét, s mikor befejezte tartalmas, lendületes megnyitóját, hatalmas tapsvihar hömpölygött végig a nagy teremben. Fokozódott a tetszés zaja s szinte elementáris tüntetéssé erősbült, mikor Gál Jenő felállt és székfoglalójának fölolvasásába kezdett. Megköszönte a kitüntető bizalmat, mely őt szemelte ki e megtisztelő állásra. Megigéri, hogy egész erejével azon lesz, hogy az intézet iránti figyelme és gondossága ér-

---

lasd magadat, mig az ilyen élvezetek unalmasakká nem lesznek előtted! En megyek s ma este a billiardon a grófnak adom vissza a kölcsönt. Gróf, mit mond hozzá? Vissza akarja nyerni tőlem azt a pénzt, a mit tegnap este elveszitett?

A gróf meghajtotta magát és mosolygott.

Őt nem azért hivták grófnak, mintha ez a czim megillette volna — ámbár a mi magyarunknak köztünk mindig ez volt a neve, hanem azért, mert külsejében és modorában nagyon hasonlitottt a szindarabokban és operákban szereplő külföldi grófokhoz.

— Nagyon szivesen! — mondá.

— Gróf, ugy hát nyolcz órakor találkozunk. Talán a szerencse ma este kedvezőbb lesz önhöz; s Lisle ur nevetett.

Gerő, ki lopva Boriskára nézett, látta, hogy sötét szemöldökeit összehuzta s az a fájdalmas kifejezés vonult el az arczán, melyet ő jól ismert.

Gerőnek sikerült a társalgást a kártyáról és a billiárdról más tárgyra vinni, tudva, hogy ezeknek már csak az emlitése is gyülöletes volt a leány előtt s csakhamar meg volt az az öröme, hogy az árnyat elvonulni s a kedves arczot ismét mosolyogni látta.

Ők ketten kénytelenek voltak az asztaltól az ebéd vége előtt felállani, mert a szinház távol volt. Boriska megállott, a mint az atyja mellett elment s kezét a vállára tette.

— Apa, ne maradjon késöre, mondta hizelgőn. El ne felejtse, hogy holnap reggel tiz órakor találkozása van.

— Igaz biz az! Egészen elfelejtettem volna, ha te nem juttatod eszembe, kiáltotta Lisle ur. Milyen szerencse, hogy ilyen gondos kis leányom van — ugy-e Gerő? Menj drágám, el ne késs, mulasd jól magad és ügyelj, hogy a szinházból kijöve, meg ne hülj.

II.

A szinház majdnem tele volt, midőn Gerő és Boriska beléptek s a harmadik sorban levő helyüket elfoglalták. Mielőtt a függönyt felhuzták, minden ülés el volt foglalva, kivéve a Boriska jobb oldalán való hely. Boriska gyakran volt a Lyceumban, de ily kedvező körülmények között soha. Legtöbbnyire fent volt a karzaton, vagy ha egy óránál is hosszasabban várakozott az ajtó kinyitásra, türelme azzal lett megjutalmazva, hogy a földszinti zártszékek hátulsó soraiban kapott helyet.

Sokkal kellemesebb volt kényelmesen jönni, gondolta magában, a mint helyét elfoglalva a programmját átnézte s a tele házat körül nézte. A reá váró élvezet előérzetére arczszine élénkebb lett, szive sebesebben dobogott.

— Gerő, mégis csak pompás dolog lehet sok pénzzel birni — mondta elgondolkozva, milyen kényelem lehet előre váltani jegyet, a helyet, hogy egy óráig kellessék várni az ajtó kinyitására és akkor is olyan helyet kapni, a hol az ember nem lát semmit! — A hosszu várakozás elrontja az örömöt. Gerő, szeretne gazdag lenni?

— Nagyon! De miután nem látva a valószinüségét, hogy kivánságom valaha teljesüljön, nem látom jónak, hogy erre gondoljak, — volt a Gerő válasza. — Csak egy esély van arra, hogy én gazdag lehessek, de az bajosan fog megtörténni.

— És az az esély?

— Ha a nagyatyám végrendelet nélkül találna meghalni. Nagyon régen, évekkel ezelőtt az atyám megbántotta az által, hogy nem akart a gyárba menni, mert az öreg ur Yorkshirben gyáros. Ekkor annyira megharagudott az atyámra, hogy kiadta az utat neki a házából s kinyilatkoztatta, hogy kitagadja.

— És megtette?

— Azt hiszem, hogy igen. De valóban azt sem tudom, hogy az öreg ur él-e, vagy meghalt és nem is törődöm vele, — válaszolta Gerő könnyedén. Nem hiszem, hogy a pénzéből valaha egy árva fillér is vándoroljon a zsebembe.

— Pedig megtörténhetik.

— Ha valaha megtörténik, annyi elsőrendü zártszékjegyet adok magának, a menynyi tetszik — mondá Gerő mosolyogva. — Csitt, nézze, a függönyt felhuzzák!

Gerő és Boriska mind a ketten sokkal inkább el voltak merülve a Faust kisértése és átváltozása csudás jelenetébe, minthogy egy magas katonás külsejü férfinak a beléptét észrevegyék, aki aztán a Boriska mellett levő üres helyet foglalta el. Az idegen hosszasan nézett a szép elmerült arczra s előre hajolt, mintha beszélni akart volna, de látva, hogy a leány az ő jelenlétéről mit sem tud, csendesen mosolygott s hátradőlt a székében.

A függöny csakhamar legördült s Boriska elragadtatással mondta:

— Oh Gerő, mily tönséges élvezet.

Aztán körülnézett a házban s észrevette, hogy a mellette levő szék többé nem üres. Oda nézett, hogy lássa ki foglalta azt el s az idegen nyájas tekintetével találkozva megrettent s a Gerő meglepetésére barátságosan mosolygott s meghajtotta magát.

— Gerő, ez Hamlyn őrnagy — ő az az ur, akitől a jegyeket kaptam, sugta a leány s aztán válaszul az őrnagy Gerőre vetett tekintetére, a két férfit bemutatta egymásnak.

— O'Conner Gerő? Yorkshirben az egyik szomszédomnak ez a neve — mondá Hamlyn őrnagy udvariasan. Vajjon rokonok? A kor különbséget leszámitva, ön nagyon hasonlit az én öreg barátomhoz.

Gerő nevetett.

— Hasonlitok? Yorkskirban vannak rokonaim a nagyatyám — ha él és azt hiszem, van ott nevének cousinom — válaszolta Gerő szokott nyiltságából, de egyik sem méltatott arra, hogy létezésemről tudomást vegyen, tehát az ő létezésük is épen oly közönyös előttem.

Hamlyn őrnagy figyelmesen nézett a Gerő kellemes arczára.

— Ha ön az öreg Westonleighi O'Connor Gerőnek az unokája, ugy nekünk ismerni kellene egymást, mondá.

Én nagyon jól ösmertem az ön atyját. Együtt voltunk kamaszok, ámbár ő nehány évvel idősebb volt nálamnál. De kor különbség daczára is Hamlyn hozzá tehette volna, de nem tette, — „hogy társadalmi állásunk különbsége daczára„ — mi mindig jó barátok voltunk. Együtt mentünk vadászni és halászni, Az ön atyja nagyon szerette a sportot — majdnem anyira mint én magam, s öröme telt benne ha a gyárból eljöhetett hozzánk, hogy a napot velem a szabadban, a folyó partján, vagy az erdőben tölthesse. Talán hallotta őt Hamlyn Stnartról beszélni?

— Oh igen — nagyon gyakran. Oly ösmerősnek tetszett előttem az ön neve midőn Lisle kisasszony emlitette — válaszolá Gerő élénken. Nagyon örülök, hogy önnel találkoztam. Atyám gyakran és hálásan emlékezett meg arról a szivességről miben öntől és az ön családjától részesült.

— Azt hiszem, hogy ő meghalt?

— Igen — évekkel ezelőtt, nemsokára az anyám halála után. Én voltam egyedüli gyermekük — mondá Gerő fájdalmasan. Különös, hogy igy találkoznak, nemde? — Él még a nagyatyám?

— Oh, igen — ő egy egészséges öreg ur, s valószinüleg hosszasabban fog élni, mint a hogy a pénzére várakozó rokonok óhajtják — válaszolta az őrnagy szárazon.

Beszéde közben Gerőre nézett s magában összehasonlitotta az ellentét e nyilt tekintetü, kellemes őszinte arczu magas ifju és azon kőszinü, szük marku férfi között, kinek éles aczél kék szeme és sovány arcza e pillanatban előtte állott. Kár, hogy az a régi elidegenülés meg van közöttük — gondolta. Jó cselekedett volna tölem, ha a rokonokat szemtől szembe hozhatnám egymással, hogy az a gyanakodó szüklelkü öreg ember saját szemeivel győződjék meg, hogy milyen derék unokája van.

(Folytatása következik.)

demes tényekben is megnyilvánuljon. Lelkes szavai voltak az intézet tanári karához, — valamint az ifjuságnak is bőven kijutott meleg érdeklődéséből és forró szeretetéből. Észrevételei, melyeket a kollegium tanitási és fegyelmi életének reformálására kijelölt, eklatáns bizonyságok a mellett, hogy mily széles látkörü, müvelt és tiszta látásu elme került az unitárius főiskola legfőbb élére. A taps és éljenzés kitört Gál Jenő székfoglalójának befejezése után is s csak akkor csillapult le, mikor Gál Kelemen állt fel és a tanári kar nevében üdvözölte Gál Jenőt. Érdekes beszédet mondott, mely a nevelésügy sok hibáira, hiányaira mutatott rá. Majd Nagy Lajos nyugalmazott esperes, egyházi főjegyző emelkedett szólásra, ki szintén Gál Jenő érdemeit méltányolta tömör, szép szavakban. A Szózat eléneklése fejezte be az ünnepséget. Délután 1 órakor társas ebéd volt a kollegium tornatermében.

— **Dávid Ferencz Egylet** február 7-én vasárnap délután 4 órakor fölolvasó ülést tart az Unitárius Kollégium diszterm ében. Szaval Kántor Margit ki asszony. Fölolvasnak: Pálfi Márton az irodalmi divatokról és dr. Boros György Miss Sellivanról, a siketnéma vak leány Heller Helén tanitónőjéről. A „Vasárnapi Ujságban“ megjelent forditások által tanügyi körökben általános érdeklődést keltett életrajz tette szükségessé e fölolvasást. Közben a papnövendékek dalárdája fog énekelni. Az érdekes programmú gyülésre mindenki szivesen látott vendég

— **A Menzaszövetség estélye**. Az a mozgalom amelyet a kolozsvári egyetemi diákasztal felügyelő bizottsága meginditott akor, midőn a szegénysorsu egyetemi hallgatók ez áldásos intézményét házi kezelésbe vette, az ifjuságban is méltó viszhangra talált.

Megalakult a Menzaszövetség, vagyis a diákasztalnál étkezők társasága. Ezen szövetség czélja; propagandát csinálni ugy a nagy közönség mint az egyetemi polgárok kötött az intézmény számára.

Hogy a fiatalság vezetői helyesen fogják fel és végzik feladatukat, az abból is látszik, hogy már e hó közepe táján estélyt rendeznek, a melyen szavalás, ének és zeneszámokkal óhajtják a nagy közönséget mulattatni, — s ez uton maguknak és ügyüknek megnyerni.

Egyelőre csak annyi szivárgott ki a serényen dolgozó bizottsági ülésekből, hogy az estély a New-York éttermében tartják meg, s hogy a napokban kérik fel közremüködésre városunk müvészeit. Legközelebb megjelenik a részletes programm, amelyről aztán bővebben is be fogunk számolni.

— **A kolozsvári Szent-György-szobor a budapesti iparmuzeumban**. A budapesti iparmuzeum igazgatósága engedélyt nyert dr. Posta Béla egyetemi tanártól a Szent-György-szobor bizottság előadójától arra, hogy a már megöntött kolozsvári Szent-György-szobrot a Róna mühelyéből a budapesti iparmuzeumban ideiglenesen felállitsák. E minden tekintetben remek, majdnem 600 éves kolozsvári szoborról rendszeres előadásokat fognak tartani a müvész-növendékeknek. Ezzel kapcsolatban megemlitjük, hogy a S ent-György-szobor öntésének költségeire a város által adandó ezer koronán s az eddig begyült összegen kivül még mintegy 1500 koronára van szükség s talapzat elkészitésére mintegy 4500 kra. A talapzat tervét kolozsvári egykoru épitészeti minták szerint a müemlékek orsz. bizottsága készíti el. A szükséges összeg egybegyüjtésével a szoborbizottság Szvacsina Géza kir. tanácsos polgármesterrel egyetértőleg a kerületi kapitányokat bizta meg. Most arra kérik a közönséget, hogy adományaikat idejuttatni sziveskedjenek.

— **Mü-koldusok, mint rikkancsok a fővárosban**. A fővárosi krajczáros lapok elárusitói többnyire sánta, bénа egyének s legtöbbnyire gyerekek. Hogy ne kelljen kolduliok, engedélyt nyernek arra, hogy az utczákon krajczáros ujságokat áruljanak. Vannak azonban az elárusitók között ép kéz lábu fiuk is. Ezek, hogy a figyelmet és szánalmat maguk iránt ki vivják s ez alapon több ujságot adhassanak el, koldus ruhát öltenek magukra. E rongyos jelmezt saját uraas ruhájukra öltik és ugy árulják a lapot.

A fővárosban üzletek vannak, a melyek a rikkancsokat naponta 20 fillérért koldusoknak kiadjusztálják s ezzel elősegitik abban, hogy magasabb keresethez jussanak. Figyelmes szemlélők észre veszik, a mesterségesen kiöltöztetett koldus rikkancsokat.

— **Vallásos esték.** A f. év és hó 7-ikén, vasárnap d. u. 5 órakor. I. az ev. ref. theol. fakultás disztermében: 1. Ének. 2. Felolvasásait, folytatja; Kenessey Béla dr., a theol. fakultás ig. tanára. 3. Ének. II. A magyar-utczai református népiskolában: 1. Ének. 2, Fölolvasás Irsay József ref. paptól 3. Szavalat. 4. Ének. III. A hidelvei ref. népiskolában: 1. Ének. 2. Fölolvasás. Molnár Lőrincz ref. pap. 3. Szavalat. 4. Ének. IV. A város monostori részében: 1. Ének. 2. Fölolvas Szabó Miklós h. pap. 3. Ének.

— **Esküdtszéki tárgyalás.** Manegutz Miklós marosvásárhelyi g. k. esperes állott ma d. e. a kolozsvári esküdtszék előtt. A pert a negyszebeni g. k. szentszék inditotta Manegutz ellen. A szentszék itéletileg felfüggesztette állásától, egy röpirat miatt az esperest. Manegutz ezért ugy vett elégtételt, hogy egy ujabb röpiratban letárgyalta a szentszéket és annak fiskálisát, Préda Jánost viszszaélésekkel vádolván a szent testület intézőit. Ezért ma az esküdtszék előtt vonták számadásra. A vádlottat dr. Papp József védte. Vádló ügyvédje dr. Morár János ügyvéd volt. A tárgyalást br. Szentkereszthy Zsigmond elnök vezette. Szavazó birák: Szász Béla táblabiró, Jékey Dániel biró. Tolmács Tauber Farkas volt, ámde a felek oly szépen beszélték a magyar nyelvet, hogy nem volt szükség tolmácsra. Az esküdtszék a következőkből állott:

Dr. Czikmántori Ottó, Asztalos Károly, Dobál Antal, Schuster Emil, Balla Lajos, Bakó Mihály, Debreczeni Balázs, Deák Márton, báró Bánffy Ernő, Balogh Ferencz, Zsigmond Ferencz, dr. Sárkány Lajos.

Póteskü dtek: Hatházy Imre, Chorus Gyula.

A délelőtt folyamán délután 1 óráig a tanukihallgatások folytak. A perbeszédekre délután félnégy órakor került a sor.

— **Gyermek szini előadás**. A magyar-utczai r. k. iskolák növendékei utolsó szinielőadásukat f. hó. 7-én vasárnap délután 4 órakor tartják a szentpéteri fiuiskola termében. Ez utolsó előadásra felhivjuk a közönség, különösen pedig a szülők figyelmét.

— **Pichler apja**, Pichler Győző képviselő szülőiről és testvéreiről nem igen emlékeztek meg a fővárosi lapok a családi gyászeset alkalmával. Pichler apja annak idején a hadseregben számvevő-őrmester volt, tehát nem szolgált a szabadságharczban. Katonai szolgálata után mint gazdatiszt müködött s egy kis vagyont is szerzett. Ez azonban elfogyott. Ekkor a fővárosba került s székesfővárosunknak volt első és egyetlen kalauza az idegeneknek utbaigazitására. Az öreg Pichler mint egyetlen *„Fremdenführer“* ma is szolgálatot tesz a fővárosnak.

— **Az időjárás** a mai nappal az egész hazarészben megenyhült. Ma reggel 8 órakor alig volt 4—5 helyen 1 fok hideg. Legnagyobb meleg, 8 fok Zernesten van. A légkör a Székelyföldön, sőt a gyimesi magaslaton is átmelegedett. Mindenütt derült és csendes az idő és igy változás nem várható.

— **A bolgár fejedelem és a sajtó**. Bulgáriában az ellenzék körében nagy felháborodást keltett a fejedelem és a trónörökös becsületének és életének megvédéséről szóló szigoru törvény, melyet tegnapelőtt fogadott el a szobranye. Különösen az ellenzéki sajtó kel ki mértéktelen dühvel a törvény ellen. — A felségsértési perekben ezentul nem az esküdtek fognak itélkezni. A fejedelem, vagy a trónörökös megsértését, vagy meggyalázását 3—5 évi sulyos börtönnel, a fejedelem meggyilkolására való fölbujtást 5—10 évi sulyos börtönnel fogják sujtani és ugyanilyen büntetés éri azokat, a kik a fejedelem, vagy a trónörökös személye ellen irányuló czikkeket a külföldi sajtóban elősegitenek. A ki ilyen czikkeket a külföldi sajtóban közzétesz, 5000 frankig terjedő pénzbüntetéssel és 3—5 évig szabadságvesztéssel sujtandó. Az ellenzéki sajtó e törvény elfogadását a fejedelem személye ellen szóló mértéktelen szidalmakkal kiséri.

— **Az operabál jövedelme.** Bpestről irják: A hó első napján megtartott operabál bevétele 14 ezer korona, kiadása pedig 9 ezer korona volt. A nyugdijalapra forditandó tiszta nyereség tehát ötezer korona. Kétezer koronával több, mint a mult évi operabál bevétele.

— **Főispáni komédiák**. S. Sz-Györgyről irják, hogy a mult 30-án lapunkban megjelent Főispáni komédiák czimü tudósitás nem felel meg a valóságnak. Abból semmi sem igaz mert az abban szereplők a legjobb baráti viszonyban állanak.

— **A pápa nővérei a Vatikánban**. Amikor X. Pius pápa lett, Velenczéből Rómába költöztette nővéreit, akikhez meleg szeretet füzi a szent Atyát. X. Pius pápa most a Vatikánban ad lakást az öreg nővéreinek. Régi lakásukon a sok kéregetőtől, kik mind a pápánál való közbenjárásukat kérték, tömérdek zaklatásnak voltak kitéve. Néhány nappal ezelőtt egy fiatalember oly tolakodó volt velők szemben, hogy rendőrrel kellett őt eltávolitani. X. Pius pápa nagyon örül nővérei átköltözésének, mert most az eddiginél gyakrabban lehet együtt velük.

— **A féltékeny királyleány**. Messze-messze-mesziről, a dalai láma országából jön a tudósitás egy véres, szerelmes házassági drámáról, amelynek egy királyi sarjadék a hősnője.

Élt ott egy király, aki jó és derék és szereti a népe. Sok szomoruságot ért már meg a a király, gyermekei, unokái szivében, hol vészes, hol regényes szerelmek lobbantak olthatatlan lánggal s a jó öreg király okulván a szomoru tapasztalatokon, nem állt utjában a szerelmeseknek s engedte, hogy a királyi herczegnők és herczegek a szivök választása szerint házasodjanak.

Egy királyleány s egy rangján alul való herczeg is megszerették egymást s a dicső királyi család feje áldását adta a szép nászhoz.

Az ifju pár boldogan élt néhány esztendeig. Történt azonban, hogy egy idegen istennőnek, Tháliának papnője megvette a szemével, a csókos ajakával az ifju férjet, aki éjjelét és nappalát ott töltötte Thália berkeinek széphangu csalogányánál.

A királyleány, a feleség szivében fellángolt a haragos féltékenység s egy estén revolverrel felfegyverkezve ment el Thália temlomába, hogy ott tetten érje csapodár férjét a csókos kis papnővel. A királyleány egyenesen az öltözönek tartott, melynek ajtaja mögött férjét s kedvesét sejtette. Az ajtó előtt azonban egy komornyik állott. Mert a dalai láma országa is bevette ám már a kulturát s a nagy urak kedveseinek öltözője előtt komornyikok állanak.

— Engedj be rabszolga! parancsolt a komornyikra a királyleány.

— Nem lehet nagyaszony, szólt alázattal a komornyik. Fejemet veszik, ha most beereszlek.

A királyleány erre felemelte a revolvert, melyet köpenye alatt hozott és lelőtte a komornyikot. A rabszolga összeesett és néhány óra mulva meghalt.

Ezután berontott az öltözöbe s ott találta férjét Thália papnőjének karjai között. Ismét dördült a revolver és véresen esett össze Thália papnője. Talán már meg is halt, ha fel nem gyógyult azóta.

— **Hogy élnek a fokák**. Egy német lap azt irja a fókáról, hogy a legokosabb állatok közé tartozik. Azt a sziklát, melyet egy fókacsalád elfoglalt, kizárólagos tulajdonának tekinti, ahhoz más családbeli fóka csak nem is közeledhetik. A fóka sziklját életével is megvédelmezi, s véletlen támadás esetén a leghevesebb harczra is kész, mely vagy a tulajdonos, vagy a hivatlan vendég halálával végződik. Fókavadászok beszélik, hogy egy-egy fókacsalád szikláján évtizedeken keresztül is megmarad, de néha megesik, hogy költözködnek, tanyájukat kicserélik — Bizonyos természeti ösztönből sarjadt ez a tulajdonjogi érzékük. Szükség esetén azonban hajléktalanokat befogadnak maguk közé, ha a jövevény magaválasztotta helyén megmarad és házigazdájának nem alkatmatlankodik. Olyan nagy telepek vannak hogy 50—60 sziklán vagy jégrakáson több száz foka is lakik, de azért a családok soha össze nem keverednek. A fókák között sokkal kevesebb a him ugy, hogy minden családban egy himre három nöstény is esik. A himnek nagy hatalma van a családján, de valamenyi nősténye iránt gyöngéd, sok szeretetet tanusit és őket nagy bátorsággal védelmezik.

A nőstények roppant sok hiuságot árulnak el, órákhosszat nézik magukat a viz tükrében és nagyon megelégedettnek látszanak, ha himjük játszadozik velük. Kicsinyeiket nagy gonddal ápolják, két-három hétig az anya nem is megy a vizbe, hogy őket őrizetlenül ne hagyja. Nehány hét mulva már uszkálni tudnak, de az öregek akkor is vigyáznak rájuk, hogy csak sziklájuk körül maradjanak és idegenek közé ne vegyüljenek. A német lap megemliti még, hogy a fokák idomitásra nagyon alkalmasak.

— **Mibe kerül egy nagy háboru?** Sehol a világon nem foglalkoznak oly nagy aggodalommal egy orosz-japán háboru eshetőségével, mint Francziaországban, a hol nemcsak az Oroszországban elhelyezett milliókat féltik, de mérlegelik annak következményeit is, ha Anglia vagy az Egyesült-Államok hadserege Japán segitségére siet. Ez a magyarázata annak is, hogy mig az angol lapok egyre háborus hireket bocsátanak világgá, a franczia lapok már a konfliktus békés elintézéséről beszélnek. Ugyanakkor a párisi „Figaro“ kiszámitja, hogy hozzávetőleg mibe kerülne egy nagy háboru egy európai államnak. — A számitás alapjául a porosz-franczia háborut veszi s kimutatja, hogy 1870-ben a háborunak minden hónapja átlag 120 millió frankba került. Pontosabb számitás szerint a háboru elején mindennap körülbelül öt millióba, később már tiz millióba, sőt ennél is nagyobb összegbe került. Ugyancsak hivatalos adatok szerint 1870-ben hatszázezer embernek volt szüksége mindennap 8.333,000 frankra, tehát egy emberre 13 frank 88 centime esik. Ha csak tiz frankot számitunk egy katonára naponkint, a mi bizonyára a legkevesebb, ez alapul szolgálhat a további számitásra. — 1870-ben körrülbelül hatszázezer katona volt fegyverben.

Egy modern háboruban Francziaország azonnal két millió katonát küldene a harcztérre. Németország ennél is többet, 2 550,000 embert, Magyarország-Ausztria 1.300,000 embert, Olaszország 1.200,000 embert. De nagyobb veszedelem esetén Francziaország azonnal még legalább 900.000 katonát állitana ki, tehát összesen három milliót. Ha már most csak tiz frankot számitunk egy emberre, már naponkint harmincz millió volna a háboru költsége, de valószinü, hogy ennél is jóval nagyobb. 1877—1878-ban Oroszország tiz frankot költött katonáira fejenkint minden nap, pedig csak 350.000 ember volt a fegyverben. Nagyobb tömegeknek, aminőket egy modern háboru mozgósitana, ennél is nagyobb napi átlagra volna szüksége. Schäffle, a nemrég elhunyt nemzetgazdász, aki Ausztriában rövid ideig kereskedelemügyi miniszter is volt, kiszámitotta 1896-ban, hogy egy modern háboru Francziaországnak naponkint 25 és fél, millóba, Németországnak ugyanannyiba, Magyarország-Ausztriának 13 millióba, Oroszországnak meg éppen 28 millióba kerülne.

— **Vádak egy orvostanár ellen**. Rómából táviratozzák A szenátus, melynek tagjai Olaszországban nincsenek alávetve a rendes biróságoknak, ma rendkivüli biróságggá alakult át, hogy itéletet mondjon Dantona népolyi orvostanár és szenátor ügyében. 1901-ben Dantona megoperált egy Jamarino nevü embert, a ki belehalt az operáczióba. A mikor felbonczolták a halottat, hasában egy nagy vászondarabot találtak, mely sebek bekötésére szolgál és a melyet a tanár az operáczió alkalmával benfelejtett. Az örökösök feljelentést tettek a tanár és asszisztensei ellen, de a vizsgálatot megszüntették. Mivel azonban a támadások folytonosan megujultak, maga Dantona kérte a szenátást, hogy vizsgálja meg ügyét és döntsön benne. A mai tárgyaláson a tanár kijelentotte, hogy ártatlan a beteg halálában. Ezután Jamarina özvegyét hallgatták ki. Itélet ma még nem volt.

— **Csók-statisztika**. Egy londoni különcz ritka statisztikát hagyott hátra. — Gondosan feljegyezte a csókokat, melyet 20 év lefolyása alatt hitvestársától kapott, vagy annak adott. Az első évben hatalmas szám jött ki, 36,000 csók, egy napra tehát körülbelül 100. A második évben már a felére fogyott le a csókok száma, a harmadik évben pedig a napi fogyasztás átlag már csak 10 csók volt. Öt év multán naponkint már csak két csókot jegyezett fel, a jó reggelt és jó éjszakát-csókot. Később már csak itt-ott váltottak csókokat. Ez a sorsa a szépeknek a földön.

— **Pármai ibolya szappan.** E név alatt pár év óta egy kitünő mosdó szappan van forgalomban. Ki ne szeretné az ibolya illatot? S ha e kedves, gyöngéd illattal ellátott szappanról még azt tudjuk, hogy az arczbőrt finomitja, üditi ugyannyira, hogy még a legérzékenyebb arczbőrüek is nagy eredménynyel használják s ha tudjuk azt, hogy hasonló finom minőségben ilyen árért külföldi szappant nem is lehet kapni, akkor méltán várhatjuk, hogy a közönség nem szánalmas pártolás czéljából, hanem saját érdekében fogja használni e kiváló magyar gyártmányt. 1 drb. 80 fillér, 3 drb, 2 kor. 20 fillér. Készíti Szabó Béla pipere szappangyáros Miskolczon. Kapható Kolozsvárt: Kovács P. fiainál, Gergely Ferenc utóda, Schuster Emil, Burger Frigyes, Jeney Lajos czégeknél s dr. Hintz György gyógyszertárában. 54 31—50

— **Egy jó forgalmu fodrász-üzlet** a belvárosba azonnal eladó. Értekezni a kiadóba. 1—2 25

— **Keztyü** szabászathoz tanonczoknak 14 éven felüli 6 jól kifejlett értelmes fiu felvétetik. A feltételek megtudhatók Hubay Károly keztyü gyárosnál Kolozsvárt. 26 1—3.

A kiadóhivatal üzenete.

Egy teljesen megbizható ügynök hirdetések felvételére kerestetik.

Értekezhetni az „Ellenzék“ kiadóhivatalában.

LEGUJABB.

Az „Ellenzék“ táviratai, telefon-tudósitása és sürgönylevelei.

Lefuvás.

Budapest, febr. 6.

Bécsből jön a hir, hogy a magyar delegátusok nem nagy reménynyel néznek a hadügyminiszter nyilatkozata elé, mert a bécsi sajtóban már is olyan hangoknak adnak kifejezést, hogy a hadügyminiszter erősen katonai beszédet fog mondani s azokra az engedményekre, melyeket Tisza kilátásba helyezett, aligha fog pozitiv formában nyilatkozni. A felségjogokról pedig plane hallgatni fog s igy a magyar politikai világot nagy csalódás fogja érni. Ez a hirlelés nem egyébbre való, mint arra, hogy a tisztelt delegátus urak elégedjenek meg azzal, ha Pietreich ur kegyes lesz a katonai követelésekre nézve egyetmást — *kilátásba* helyezni.

—

Választások.

Budapest, febr. 6.

Tisza István már meglehetősen berendezkedett az uj választásokra, a melyek okvetlen be fognak következni, mert a harczoló ellenzék semmi szin alatt addig nem teszi le a fegyvert, a mig pozitiv garancziát nem kap arra, hogy a nemzeti követelések legalább egy része teljesittetni fog.

—

Apponyiék.

Budapest, febr. 6.

A disszidensekről kevés szó esik mostanában, pedig a mint hirlik, ha Pietreich nem fog kielégitő nyilatkozatot tenni a magyar katonai követelésekre vonatkozólag, ugy az országgyülésen erős támadást fognak intézni Tisza ellen.

—

A delegációból.

Budapest, febr. 6.

Bécsi tudósitónk jelenti, hogy Pietreich báró a magyar delegáczió hétfői ülésén fogja elmondani exposéját, a mely két napig fog esetleg eltartani, mert sokkal terjedelmesebb lesz, mint az osztrák delegáczión előadott exposé. Apponyi Albert gróf a delegáczió hétfői ülésén fog csak megjelenni.

—

Az uj-párt országos szervezése.

Budapest, febr. 6.

A báró Bánffy Dezső vezérlete alatt alakult uj-párt, amely már számtalan kerületben megalakult, országos szervezetet fog nyerni legközelebb. Az uj-párt kiáltványt fo intézni a nemzethez a jövő hó elején. E kiáltvány szövegét a már megalakult pártszervezetek kiküldöttjeivel fogja megszerkeszteni Bánffy Dezső elnökletével. E czélból vasárnap bizalmas értekezlet lesz Budapesten Bánffy báró lakásán.

—

Meggyógyult miniszter.

Budapest, febr. 6

Hieronymi Károly kereskedelemügyi miniszter több napi gyöngélkedés után, tegnap olőször jelent meg a miniszteriumban és egész délelőtt az ideközben beérkezett ügyekről referáltatott magának.

—

Beöthy Akos.

Budapest, febr. 6.

Beöthy Ákos országgyülési képviselő, az ellenzék kiváló vezére, hosszas betegségéből teljesen felépült és a képviselőház legközelebbi ülésein már részt vesz.

—

A „Tribuna“ Budapesten.

Budapest, febr. 6.

Az aradi román politikusok elhatározták, hogy hivatalos kőzlönyüket Aradról, Budapestre helyezik át. Az aradi tulzó lap tudvalevőleg januárius elsejéig „Tribuna Poporului“ czimet viselt és nem egyszer szinlelte a magyar-román barátságot. — A magyar lapok azonban már a mult években is többször reámutattak a Donaoknak eme veszélyes ajándékára és meggyőződtek kétszinü barátságáról. Az aradiak, hogy tulzó voltukat külsőleg is kimutassák, január 1-én lapjukkal a néhai véres száju nagyszebeni „Tribuna“ nevet vétették fel.

—

Pietreich beszéde.

Bécs, febr. 6.

Pietreich beszédét, melyet az osztrák delegácziőban mondott, nyomtatva kiosztották a magyar delegátusok között.

Pitreich kijelentette, hogy csak **abban az esetben ad felvilágositást** ezután még élőszóval, ha kérdezik.

—

Fel akarta akasztani magát.

Budapest, febr. 6.

Csontos, Boda levélhordó gyilkosa, kit csak a napokban sikerült kézre keriteni a rendőrségnek a börtönben szövetanyagból kötelet font és ágyvasára felkötötte magát. Azonban észrevették és megakadályozták.

— Hagyják, hogy meghaljak! Ugy is felakasztanak majd! kiáltotta kétségbe esve. Gondosabban őrzik ezutánra.

—

Vád Bartha Miklós ellen.

Budapest, febr. 6.

Bartha Miklós országos képviselő ellen a kir. ügyészség vádat emelt a „Magyarország“-ban megjelent egyik czikkeért izgatás czimen.

A czikk czime: *„Veszélyes tünetek“*.

A vádirat elmondja, hogy e czikkben Bartha Miklós arra inti a katonákat, hogy **német szóra ne hallgassanak**.

—

Földrengés a székelyföldön.

Kézdivásárhely, febr. 6.

Kézdivásárhelyt földrengést észleltek. A földrengés három heves lökésből állott, mely oly erős volt, hogy az inga órák a falakon megálltak a poharak pedig össze csendültek az almáriumban.

—

Háboru előtt.

Budapest, febr. 6.

A czár és az özv. czárné kihallgatták Skidron tengernagyot. Az özv. czárné a bucsuzáshoz azt mondta:

Az Istenért csak a háborutól őrizkedjünk.

London, febr. 6.

A Times a lap élén közli, hogy a háboru **elkerülhetetlen**.

Mindenféle ..... nyomtatvány .... a leggyorsabban . és legolcsóbban . . az „Ellenzék“ nyomdájában. . . . készül .....

Főszerkesztő:
BARTHA MIKLÓS.
Felelős szerkesztő és laptulajdonos:
MAGYARY MIHÁLY.

NYILTTÉR*).

Reisinger József
okl. mérnök és épitőmester
irodáját
Mátyás-király-tér 26. szám a. (gr. Zichy-ház) az első emeleten
megnyitotta.
Tervez és épit mindennemü és jellegü **épületeket,** valamint elvállal minden a mérnöki és magas épitési szakba vágó munkát. 100 2—6
Telefon-szám: 501.

Tudomásul!

Szives tudomására hozzuk a n. é. közönségnek, hogy a téli idényre egy alkalmi bevásárlás folytán a **Deák Ferencz-utcza 40. sz. alatt levő nagy posztó- és gyapjuszövetáru raktárunkat**, nagyobb mennyiségü

maradék-szövetekkel

bővitettük ki, melyek a legfinomabb magyar, angel és skót gyártmányu kelmék: teljes **öltözék-felöltő-**, ulster- és télikabátoknak nagyon czél, szerüek és olcsóságuknál fogva igen alkalmasak. Továbbá a legfinomabb **fekete kelmék**

báli és szalon

öltözékeknek, a legujabb divatu szövetek, **korcsolyázó** öltözékeknek és **kostümöknek** nagy választékban. Nagy raktár szörmeárukban.

A nagyérdemü közönség szives pártfogásáért esedezik

Moskovits B.
örökösei.
Zauderer,
— üzletvezető. —
59 39—70

*) E rovat alatti közleményekért nem vállal felelősséget a Szerk

Sz. 70—1904. 90 2—2

Hirdetés

korpa szállitásra beadandó ajánlatok ügyében.

A kolozsvári m. kir. gazdasági tanintézet gazdaságának 1904 év folyamán 250—300 métermázsa durva buzakorpára van szüksége, mely menynyiség kéthetenként — esetleg havonként — 15—20 mázsányi részletekben szállitandó a tanintézeti raktárba. Felhivatnak a kik a szállitásra vállalkozni óhajtanak, hogy mintával ellátott zárt irásbeli ajánlatukat folyó évi február hó 10-ig a tanintézeti igazgatói irodába küldjék.

A kinek ajánlata elfogadtatik, 250 korona biztositékot kell elhelyezni a tanintézet házi pénztárba a kötendő szerződés aláirásakor.

Kolozsvár, 1904. januárius hó 25.

M. kir. gazdasági tanintézet igazgatósága.

Árverési hirdetmény.

A magurai volt urbéres közbirtokosság tulajdonát képező és a reketói viz mentén a Borli és Tyertyesuluj nevü patakok között fekvő 200·87 hold kiterjedésü bükk erdő részletén részint zárt állabban, részint szétszórtan található idősb bükk törzsek; a nagyméltóságu m. kir. földmivelésügyi miniszter urnak 84359—1/3 b—903. számu engedélye folytán 1904. évi februárius hó 16-án d. e. 11 órakor a reketói erdőőri lakásnál tartandó nyilvános második árverésen eladás alá kerülnek.

A kolozsvári m. kir. járási Erdőgondnokság felmérése és becslése folytán az emlitett területen levő és eladás alá kerülő bükkfa készlet fatömege 5650 köbméter; értéke pedig köbméterenként 80 fillérrel összesen 4440 kor. összeget tesz ki.

Az árverési feltételek a kolozsvári m. kir. járási Erdőgondnokságnál Kolozsvárt (Mikó-utcza 16 sz.) és alólirottnál bármikor megtekinthetők.

Gyalu, 1904. februárius hó 1-én.

114 **Beretzky Lajos,** urbéres elnök.

Haladásért, jó és szép munkáért többször kitüntetve!!!!

Klasszovitt György

Kolozsvárt, Unió-utcza.

Szij- és nyereggyártó, bőröndös, táskás és bőráru czikk gyáros. E szakmában egyedüli műhely Erdélyben. Kocsizó, lovagló fölszerelések, téli és nyári lótakarók, ládás és kézi-bőröndök, utazó-táskák minden kivitelben, kis női kézi-táskák, bőrkassetták, pénzerszények, névjegytárcák, dohány- és szivar-tárczák csakis jó minőségben és szolid árakban. Mindennemü szij, bőrápoló- és bőrtakarító szerek kaphatók.

990 32—40

Egy minden szakmában képzett

szabónő

állandó alkalmazást keres nagyobb családoknál varrónői minőségben. Czim a kiadóhivatalban. 98 1—3

ELADÓ

készpénzfizetés mellett, kezelés hiánya miatt Kolozsvár legforgalmasabb utczájában fekvő 27 8—10

szatócs-üzlet.

Korlátolt italmérési és dohány árudával. Kimutatható 16.000 kor. évi forgalommal, hitelüzlet teljesen kizárva, üzlethez tartozó 4 szoba, 2 konyha, 2 éléskamara, 2 pincze, 1 istálló, 3 faszin helyiségekkel évi bér 600 forint, áruraktár berendezéssel 1500 forint. Cim e lap kiadóhiv.-ban megtudható.

A hires és közkedveltségnek örvendő K.-Impéri

RÉPÁTI SAVANYUVIZ

mindig friss töltésben kapható minden füszerkereskedés és vendéglőben. **Kizárólagos főraktár**: Kolozsvárt, **Veress Károlynál,** **Dézma-utcza 1 szám. Telephon: 466 szám.**

16—300 52

Tisztelettel hozom a n. é. közönség b. tudomására, hogy jó hirnévnek örvendő

„HATTYU“ mosódámat

Sétatér-utczában a volt helységgel szembe helyeztem át,

hol ugy mint eddig **tisztán kézimunkával szolgálok, sem mosó. sem vasaló gépet nem használok a fehérnemü tisztitásra.** Folyó vizben háziasan eszközöltetik, melyről tetszése szerint bárki meggyőződhetik.

Vidéki megbizásokat pontosan teljesitem.

Főtörekvésem oda irányul, hogy a n. é. közönség becses pártfogását továbbra is kiérdemeljem, tisztelettel

SZABÓ ERNŐNÉ.

Telefon szám 478. Telefon szám 478.

5—5 61

Világ-Panoráma

elsőrangu műintézet, Szentegyház-utcza 3 sz.

1904. február 7-től 1904. febr. 13-ig

NORVÉGIA.

Minden vasárnap, szerdán és pénteken este 6 órától—9 óráig zongora-játék mellett árfelemelés nélkül.

Mindennap nyitva (vasár- és ünnepnapokon is) reggel 9-től 12-ig délután 2—10. Uj sorozat minden vasárnap.

Az igazgatóság.

6 26—x

Első erdélyrészi hiteltudósító iroda és kereskedelmi ügynökség

Kolozsvárt, Kossuth Lajos-utcza 24 sz. a.

20—20 30

Elvállal mindennemü **tudakozódást Magyarország egész területére és Európa minden nagyobb városába.** Széleskörü összeköttetései s minden városban fentartott levelezői révén ugy kereskedelmi, mint bárminemü más ügyben **gyorsan és pontosan a legmegbizhatóbb informatiókat szerzi be.**

Az erdélyi részekben az **első és egyetlen hiteltudósító vállalat,** mely a kereskedői világban eddig sokszor észlelt nagy hiányt van hivatva pótolni.

A közönségnek kedvezményes áru 10, 25 és 50 ives tudakozódási lapok állanak az irodában rendelkezésére.

SAISON CZIKKEK!

Ámor arczkenőcs, legjobb szer az arczbőr tisztátlansága ellen.....1 tégely kor. 1.—
Ámor hajszesz, a hajkihullást biztosan megszünteti.....1 üveg kor. 1.20
Ámor hölgypor, semmi ólmot nem tartalmaz.....1 doboz kor. 2.40
Ámor szájviz, orvosok által ajánlott legjobb szájdesinficiens.....1 üveg kor. 1.—
Szoba illatok, kárpáti fenyő illat 1 üveg.....kor. —.80
Ibolya, gyöngyvirág, orgona illatok 1 üveg 1.60
Csukamáj olaj Norvégiából, kellemes ize miatt gyermekek is szivesen veszik 1 üveg 2.—
Illatszerek angol-franczia gyártmányok.
Likörök és Rumok házilag való készitésére utasitással, 20 féle Essentiát ajánlok.

BURGER FRIGYES

Kolozsvárt, Mátyás király-tér 9—10 szám a.

3 47—100

Évtizedek óta nagy sikerrel használtatik **csúz** és **köszvény** ellen **a Krieger-féle**

REPARATOR

Törvényesen védve. A Szt.-Rókus kórházban 136 eset közül 129 esetben **teljes gyógyulást** eredményezett

Nagy üveg ára 2 kor.
Kis üveg ára 1 kor.

Kapható a gyógyszertárakban Utánzatoktól óvakodjunk.

Legtökéletesebb arcztisztitó és szépitő szerek! Hatásuk csodás és biztos.

AKÁCIA-CRÉM

E világhirü akácia-arczkenőcs nem ártalmas, sem higanyt, sem ólmot nem tartalmaz; minden arczot **üdit,** frissit és szépit. Törvényesen védve! Igazi urinőknek egyedüli kedvelt piperecziklkei az

AKÁCIA-Créme 3 kor.
-Puder 1 kor.
-Szappan 1 kor.

Vérszegénység, étvágytalanság, sápkór, idegesség gyógyitására és gyenge gyermekek erősbitésére a leghatásosabb készitmény a Krieger-féle

Tokaji China vasbor

E nagyon kellemes izü ital kiváló sajátságait az orsz. egészségügyi tanács is méltatta s ajánlásra a belügyministérium engedélylyel látta el. Nagy üveg 6 kor. Kis üveg 3.20 kor.

Főraktár: 1454 14—20

KORONA-Gyógyszertár

Budapest, VIII. Kálvin-tér.

Kapható gyógyszertárakban, de tessék mindig Krieguer-féléi kérni. Postai szétküldés naponta.

Szászsebesi takarékpénztár részvénytársaság Szászsebes.

Meghivó.

A Szászsebesi tak.-pénztár részv.-t.

VII-ik ÉVI

rendes közgyülését

1904. évi február hó 21-én, délután 2 órakor tartja meg az „Arany oroszlán“ kis termében, melyre a t. cz. részvényesek

112 tisztelettel meghivatnak.

Tárgysorozat:

1. A közgyülést vezető elnök választása.
2. A jegyzőkönyv hitelesitésére két tag választása.
3. Az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentése az 1903 év üzleti eredményéről és a zárszámadások felett a felmentvény magadása.
4. A tiszta nyereség hova forditás iránti határozathozatal.
5. A felügyelő bizottság tagjainak választása.
6. A mult évi közgyülés határozata alapján a tisztviselők fizetésének rendezéséről szóló ajánlata.
7. A mult évi közgyülés határozata alapján a tisztviselők nyugdij szabályzatra vonatkozó előterjesztése.
8. Az igazgatóság felhatalmazása a „Magyarországi pénzintézetek országos szövetségé“-be való esetleges belépésére.

Az igazgatóság.

Megjegyzés: Az 1903. évi zárszámadás, valamint az igazgatóságnak és felügyelő bizottságnak jelentései a közgyülés előtt 8 napon át a hivatalos órák alatt a társaság helységében megtekinthetők.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy Wesselényi Miklós-utcza 12 szám alatti **üzletemet megnagyobbitva,** nagyban és kicsinyben, **liszt, füszer és tüzifát** a következő **olcsó árakban árusitom:**

99 2—30

TELEFON: 399. **Árjegyzék.** TELEFON: 399.

Tüzifa:

1 öl I. bükkfa	frt	11.—
1 öl II. bükkfa	„	10.—
1 öl usztatott bükkfa	„	10.—
1 öl hasáb tölgyfa	„	10.—
1 öl gömb. vegyes fa	„	9.—

Házhoz szállitva 1 frttal drágább. Fenti minőségü tüzifák vaggononként is kaphatók megfelelő árkedvezménnyel. o o

Felapritott tüzifa:

1 mm. vételnél	frt	—.85
5 mm. vételnél	„	—.80
10 mm. vételnél	„	—.75

Füszer:

1 kgr. darabos cukor	frt	—.39
1 kgr. kocka cukor	„	—.40
1 kgr. legfinomabb Ceylon kávé	„	2.—
1 kgr. Cuba kávé	„	1.80
1 kgr. gyöngykávé	„	1.80
1 kgr. Szantosz kávé	„	1.20

5 kgr. vételnél 50 kr.-ral olcsóbb.

A cukor 5 kgr. vételnél 1 kr.-ral olcsóbb.

Liszt:

0 sz. liszt	1 kgr.	14 kr.
1 sz. liszt	1 kgr.	13½ kr.
3 sz. liszt	1 kgr.	13 kr.
5 sz. liszt	1 kgr.	12½ kr.
6 sz. liszt	1 kgr.	12 kr.

Zsákvételnél 30 kr. árengedmény!

5 kiló liszt vételnél élesztő adatik!

Ismét elárusitóknak és nagyobb vételeknél megfelelő árkedvezmény.

Növényzsir eladás! Próba bevásárlást kérve tisztelettel

Minden ezen szakmába vágó és itt fel nem sorolható czikkek a legolcsóbban itten beszerezhetők.

Stern József liszt, füszer, tüzifa kereskedése Wesselényi M.-u. 12 sz.

40 37—50

Pénzt, sok pénzt,

havonként 1000 koronáig kereshet mindenki tisztességesen minden szakismeret nélkül.

Küldje be czimét E. 395 jelige alatt a következő czimre:

Annoncen-Abteilung des „MERKUR“ Mannheim.

104 3—3

Egy 6 lóerejü kazán

malom szerkezettel együtt, amelyek csak nehány hónap óta lettek egykor-egykor használva, jutányos árban eladó. Értekezhetni Weinréb Mártonnal Zálnokon u. p. Nagy-Derzsida, Szilágym.

Elsőrendü Lupényi

kőszenet

házhoz szállitok méter-mázsánként.

WINTER J.

Ferencz József-ut 18 sz. Telefon 457. 103 3—5

2 26—46

Akar hóditani a farsangon?

Szerezze be szükségleteit

Bittó Rezső férfi-divat üzletében

és a siker biztos lesz.

Pénz! Pénz! Pénz!

Alólirott vállalat az ország első pénzintézeteivel állván összeköttetésbe

LEGELŐNYÖSEBB feltételek és legolcsóbb kamatláb mellett eszközöl kölcsönöket földbirtokokra és épületekre, 10—70 évi időtartamra 2%—5¾ %-al.

Bővebb felvilágositással válaszbélyeg ellenében szivesen szolgál

ESZKÖZÖL továbbá személyi hitelt is, kezesekkel 5--10 évi kötelezvényre.

ÁLLAMI, MEGYEI, VÁROSI tisztviselők, valamint katonatisztek részére kezesek nélkül is.

41 9—x

„PECUNIA“ HITELVÁLLALAT NAGY-SZEBEN.

Magyar királyi államvasutak városi menetjegyirodája

Kolozsvárt, Mátyás király-tér 26 sz.

1. Elárusit és kiad a nap bármely szakában:
   Zónajegyeket,
   Mérsékelt áru menettérti jegyeket,
   „ „ körutazási „
   „ „ közvetlen külföldre szóló jegyeket,
   Mérsékelt áru fürdő (saison) jegyeket,
   „ „ hajójegyeket,
   „ „ szállodai szelvényeket,
   Éves bérletjegyeket,
   Hálókocsi jegyeket,
   Menetrendeket és dijszabásokat.
2. Felvesz és elszámol bármely vonathoz személypodgyászt dijfelemelés nélkül.
3. Elfuvaroztat podgyászt háztól az induló vonatokhoz és kézbesiti a podgyász vevényt.
4. Befuvaroztat podgyászokat közvetlenül az érkező vonatoktól. Az utasok kéretnek a podgyász vevényeket a ruhatárnál elismervény ellenében leadni.

7 24—x **Máv. városi menetjegyiroda.**

Nyomatott az „Ellenzék“ könyvnyomdájában Kolozsvárt.